

Neviim (prophètes) - Livre des Rois II

Chapter 6

- 6,1 וַיֹּאמְרוּ בְנֵי-הַגְּבִיאיִם, אֶל-אֱלִישֶׁעַ: הִנֵּה-בָא הַמְּקוֹם, אֲשֶׁר אָנֹכֶנּוּ יֹשְׁבִים שָׁם לִפְנֵיךָ--צַר מִמֶּנּוּ.
- 6,2 וְלָכֶה-בָּא עַד-הַיַּרְדֵּן, וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קֹרֶה אִתָּךְ, וְנַעֲשֶׂה-לָנוּ שָׁם מְקוֹם, לְשֵׁבֶת שָׁם; וַיֹּאמְרוּ, לָכֵן.
- 6,3 וַיֹּאמְרוּ, הָאֵסֵד, הוֹאֵל בָּא, וְלֹךְ אֶת-עַבְדֶיךָ; וַיֹּאמְרוּ, אָנֹכִי אֲלֶיךָ.
- 6,4 וַיֵּלֶךְ, אִתָּם; וַיָּבֹאוּ, הַיַּרְדֵּנָה, וַיַּגְזְרוּ, הַעֲצִים.
- 6,5 וַיְהִי הָאֵסֵד מִפִּיל הַקֹּרֶה, וְאֶת-הַבְּרָזֶל וְכַף אֶל-הַמַּיִם; וַיַּצַּעֲקוּ וַיֹּאמְרוּ אֵיכָה אֲדֹנָי, וְהוּא שָׂאוֹל.
- 6,6 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ-הָאֱלֹהִים, אָנֹכִי וְכַף; וַיֵּרְאוּהוּ, אֶת-הַמְּקוֹם, וַיִּקְצַב-עַץ וַיִּשְׁלַח-שָׁמָּה, וַיַּצַּף הַבְּרָזֶל.
- 6,7 וַיֹּאמְרוּ, הֲרָם לָךְ; וַיִּשְׁלַח יְדוֹ, וַיִּקְחֵהוּ. {פ}
- 6,8 וַיִּמְלֹךְ אָרָם, כִּי־הָיָה בְּיַשְׂרָאֵל; וַיִּזְעַץ אֶל-עַבְדָיו לֵאמֹר, אֶל-מְקוֹם פְּלָנִי אֲלַמְנִי תַחְנִתִּי.
- 6,9 וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר, הַשְׁמֵר, מֵעַבְרַת הַמְּקוֹם הַזֶּה: כִּי-שָׁם, אָרָם נֹחְתִים.
- 6,10 וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר-לוֹ אִישׁ-הָאֱלֹהִים וַהֲזַהִירָה--וַיִּנְשָׁמֵר שָׁם: לֹא אָחַת, וְלֹא שְׁתֵּיִם.
- 6,11 וַיִּסְעַר לֵב מֶלֶךְ-אָרָם, עַל-הַדָּבָר הַזֶּה; וַיִּקְרָא אֶל-עַבְדָיו, וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם, הֲלוֹא תִגִּידוּ לִי, מִי מִשְׁלָנוּ אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל.
- 6,12 וַיֹּאמְרוּ אֶחָד מֵעַבְדָיו, לֹא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ: כִּי-אֱלִישֶׁעַ הַגְּבִיאי, אֲשֶׁר בְּיַשְׂרָאֵל, יִגִּיד לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹר בְּחִדְרֵי מִשְׁכַּבְּךָ.
- 6,13 וַיֹּאמְרוּ, לָכֵן וַיִּרְאוּ אִיכָּה הוּא, וַאֲשַׁלַּח, וַאֲקַחְהוּ; וַיַּגִּד-לוֹ לֵאמֹר, הִנֵּה בְדַמְּךָ.
- 6,14 וַיִּשְׁלַח-שָׁמָּה סוּסִים וָרֶכֶב, וַחֲמִיל כָּבֵד; וַיָּבֹאוּ לַיְלָה, וַיִּקְפוּ עַל-הַעִיר.
- 6,15 וַיִּשְׁכַּם מִשְׁרַת אִישׁ הָאֱלֹהִים, לָקוּם, וַיֵּצֵא, וַהֲנִיחַ חֲמִיל סוּבָב אֶת-הַעִיר וְסוּס וָרֶכֶב; וַיֹּאמְרוּ וַעֲרוּ אֵלָיו אֵיכָּה נַעֲשֶׂה.
- 6,16 וַיֹּאמְרוּ, אֶל-תִּירְא: כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתֵנוּ, מֵאֲשֶׁר אֹתָם.
- 6,17 וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישֶׁעַ, וַיֹּאמְרוּ, יְהוָה, פָּקַח-בָּא אֶת-עֵינָיו וַיִּרְאֵה; וַיִּפְקַח יְהוָה, אֶת-עֵינֵי הַנַּעֲרָה, וַיִּרְא וַהֲנִיחָהּ הָקֵר מִלֹּא סוּסִים וָרֶכֶב אֲשֶׁר, סָבִיבַת אֱלִישֶׁעַ.
- 6,18 וַיִּרְדּוּ, אֵלָיו, וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישֶׁעַ אֶל-יְהוָה וַיֹּאמְרוּ, הֲרֵג-בָּא אֶת-הַגּוֹי-הַזֶּה בְּסַגּוּרִים; וַיִּכַּם בְּסַגּוּרִים, כַּדָּבָר אֱלִישֶׁעַ.
- 6,19 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם אֱלִישֶׁעַ, לֹא זֶה הַדָּרֶךְ וְלֹא זֶה הַעִיר--לָכֵן אַחֲרַי, וְאוֹלִיכָה אֲתָכֶם אֶל-הָאִישׁ אֲשֶׁר תִּבְקָשׁוּן; וַיֵּלֶךְ אֹתָם, שְׁמֵרוֹנָה.
- 6,20 וַיְהִי, כְּבָאֵם שְׁמֵרוֹן, וַיֹּאמְרוּ אֱלִישֶׁעַ, יְהוָה פָּקַח אֶת-עֵינֵי-אֵלֶּה וַיִּרְאוּ; וַיִּפְקַח יְהוָה, אֶת-עֵינֵיהֶם, וַיִּרְאוּ, וַהֲנִיחָהּ בְּתוֹךְ שְׁמֵרוֹן.
- 6,21 וַיֹּאמְרוּ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-אֱלִישֶׁעַ, כִּרְאִיתוֹ אֹתָם: הֲאֵכָּה אָכָּה, אָבִי.
- 6,22 וַיֹּאמְרוּ לֹא תִכֶּה, הָאֲשֶׁר שָׁבִית בְּחַרְבְּךָ וּבִקְשָׁתְךָ אֶתְּהָ מִכָּה; שִׁים לְחֶם וּמַיִם לִפְנֵיהֶם, וַיֵּאָכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ, וַיִּלְכוּ, אֶל-אֲדֹנֵיהֶם.
- 6,23 וַיִּכְרֶה לָהֶם כֶּרֶה גְדוֹלָה, וַיֵּאָכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ, וַיִּשְׁלַחֶם, וַיִּלְכוּ אֶל-אֲדֹנֵיהֶם; וְלֹא-יָסְפוּ עוֹד גְּדוּדֵי אָרָם, לְבֹא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. {פ}
- 6,24 וַיְהִי, אַחֲרֵי-כֵן, וַיִּקְבֹּץ בֶּן-הַיַּרְדֵּן מֶלֶךְ-אָרָם, אֶת-כָּל-מַחְנֵהוּ; וַיַּעֲלֵה, וַיַּצַּר עַל-שְׁמֵרוֹן.
- 6,25 וַיְהִי כַעֲבַד גְּדוֹל בְּשְׁמֵרוֹן, וַהֲנִיחָהּ צָרִים עֲלֵיהֶם: עַד הָיוּת רֹאשׁ-חֹמֹר בְּשִׁמְנִים כֶּסֶף, וְרַבַּע הַקֶּבֶח חָרִי (דָּב)- יוֹנִים בְּחֲמִשָּׁה-כֶּסֶף.
- 6,26 וַיְהִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, עֹבֵר עַל-הַחֲמָה; וַאֲשֶׁה, צָעֲקָה אֵלָיו לֵאמֹר, הוֹשִׁיעָה, אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ.
- 6,27 וַיֹּאמְרוּ אֶל-וֹשִׁיעַר יְהוָה, מֵאִין אוֹשִׁיעַר; הַמֶּן-הַגֶּרֶן, אוּ מִן-בִּיקֵב.
- 6,28 וַיֹּאמְרוּ-לָהּ הַמֶּלֶךְ, מֵה-לָךְ; וַתֹּאמְרוּ, הָאֲשֶׁה הַזֹּאת אֲמַרְהָ אֵלַי תִּנִּי אֶת-בְּנִי וְנֵאָכְלוּ הַיּוֹם, וְאֶת-בְּנֵי, נֹאכַל מִסָּר.
- 6,29 וַיִּבְשַׁל אֶת-בְּנֵי, וְנֵאָכְלוּהוּ; וַאֲמַר אֵלֶיהָ בַּיּוֹם הַהוּא, תִּנִּי אֶת-בְּנִי וְנֵאָכְלוּ, וַתִּחַבֵּא, אֶת-בְּנֵיהָ.
- 6,30 וַיְהִי כַשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת-דְּבָרֵי הָאֲשֶׁה, וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו, וְהוּא, עֹבֵר עַל-הַחֲמָה; וַיִּרְא הָעָם, וַהֲנִיחָהּ הַשֶּׁקַע עַל-בְּשָׂרוֹ מִבֵּית.
- 6,31 וַיֹּאמְרוּ, כֹּה-נַעֲשֶׂה-לִי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֵף: אִם-יַעֲמֵד רֹאשׁ אֱלִישֶׁעַ בֶּן-שַׁפְט, עַל-יוֹם-הַיּוֹם.

- 6,32 ואֱלֹשֶׁעַ יֵשֵׁב בְּבֵיתוֹ, וְהִזְקִנִים יֹשְׁבִים אִתּוֹ; וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלְּפָנָיו, בְּטָרְם־יָבֵא הַמַּלְאָךְ אֵלָיו, וְהוּא אָמַר אֶל-הִזְקִנִים הַרְאִיתֶם
כִּי-שָׁלַח
בְּן-הַמְּנַצֵּם הַזֶּה לְהַסִּיר אֶת-רֵאשִׁי, רָאוּ כָּבֵא הַמַּלְאָךְ סָגְרוּ הַדָּלֶת וְלִחְצַתֶם אֹתוֹ בַּדָּלֶת, הֲלוֹא קוֹל רַגְלִי אֲדַגִּי אֶחְבִּי.
6,33 עוֹדְנָו מִדְּבַר עַמִּים, וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ יֹרֵד אֵלָיו; וַיֹּאמֶר, הִנֵּה-זֹאת הַרְעָה מֵאֵת יְהוָה--מֵה-אוֹחִיל לִיְהוָה, עוֹד. {פ}